

Élet egy másik országban

Régi barátság fűz hajdani osztálytársunkhoz, Katrinhez. Ő két éve külföldön él az anyukájával, de az internet segítségével sokat beszélgetünk. Nemrég én is elképzelttem, milyen lenne az életem, ha mi is kiköltöznénk valamelyik szomszédos országba.

Sokszor lehet hallani a hírműsorokban, hogy Németországban magasabb az életszínvonal. Ez azt jelenti, hogy ugyanazért a munkáért több pénzt lehet kapni. Vagyis gazdagabbak lennénk. Nagy házban lalnék, udvarral, sok-sok kutyával és cicával. Persze a nyelvet gyorsan meg kellene tanulnom. Eleinte csak mutogatva, vagy az angollal keverve értetném meg magamat.

Könnyen barátkozom, hamar lennének új barátaim. Az iskolába eljárnék, de a vizsgákra hazajönnék. A mindennapokkal hamar felvenném a ritmust. Reggel felkelés, aztán indulok iskolába, tanulok, segítek otthon, telefonozok. Jó, hogy vannak műholdak, így magyar nyelvű csatornákat is lehet nézni.

Az üzletekben sok szép ruhát vásárolhatnánk a pénzünkből. A szupermarketekben a hazaihoz hasonló termékeket tehetnénk a kosárba. Az Interspar vagy éppen a McDonald's Németországban is ugyanolyan, mint itthon.

Szép életet képzeltem el magamnak. Valahogy azonban mégsem vágyom külföldre. Belegondolva, hiányoznának a rokonaim, a barátaim, az ismerőseim. Hiányozna a házunk, az udvarunk, a patak, ahova a barátaimmal szoktunk járni. Hiányozna a magyar nyelv, a magyar ünnepek, a hazai szokások.

El tudom képzelni az életemet egy másik országban, Spanyolországban, ahol déli szieszta van, Párizsban, a divatvilág fővárosában vagy akár Kanadában, ahol mindig sok a hó – hiszen mindenütt jó. De legjobb otthon. És én Magyarországon vagyok itthon.

Györe Bettina 8.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola